

Ουράνιο Προσκύνημα

Του πατρός Ανδρέου Κονάνου

Ευχαριστώ το Θεό,
που όταν φτάνω στο γκρεμό,
μου δίνει μια σπρωξιά πιο δυνατή,
όχι να πέσω,
μα να πετάξω.

Με τρομάζει το χτύπημα
- ενώ θα περίμενα χάδι-
μα με σώζει η εκτόξευση
στο άπειρο της αγάπης Του.

Στην αρχή ζαλίζει,
μα μετά φωτίζει.
Αρχικά φωνάζω διαμαρτυρόμενος,
μα αργότερα προσκυνώ
σωζόμενος.

Και δεν υπάρχει ωραιότερη αίσθηση
απ' την προσκύνηση

ενώ πετάς ψηλά,
και δεν βρίσκεις χώμα ν" ακουμπήσεις,
μα μόνο αέρα δόξας,
φως ανάστασης,
κενό Παρουσίας.

Ζαλίζομαι που το ξαναθυμάμαι.

Επιμέλεια: π. Στέφανος Κωστόπουλος